

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 59

10. října 2016

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2016/C 371/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2016/C 371/02	Věc C-369/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. července 2016 Irsko proti rozsudku Tribunálu (první rozšířený senát) vydanému dne 22. dubna 2016 ve spojených věcech T-50/06 RENV II a T-69/06 RENV II: Aughinish Alumina Ltd v. Evropská komise	2
2016/C 371/03	Věc C-383/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 11. července 2016 – Vion Livestock BV v. Staatssecretaris van Economische Zaken	3
2016/C 371/04	Věc C-397/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte d'appello di Milano (Itálie) dne 18. července 2016 – Acacia Srl v. Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG	4
2016/C 371/05	Věc C-398/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. července 2016 – X BV v. Staatssecretaris van Financiën	4
2016/C 371/06	Věc C-399/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. července 2016 – X NV v. Staatssecretaris van Financiën	5

2016/C 371/07	Věc C-427/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rayonen sad (Bulharsko) dne 1. srpna 2016 – „Chez Elektro Bulgaria“ AD v. Yordan Kotsev	6
2016/C 371/08	Věc C-428/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Sofija (Bulharsko) dne 1. srpna 2016 – Frontex International v. Emil Janakiev	6
2016/C 371/09	Věc C-430/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. srpna 2016 Bank Mellat proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 2. června 2016 ve věci T-160/13, Bank Mellat v. Rada . .	7
Tribunál		
2016/C 371/10	Věc T-360/16: Žaloba podaná dne 27. června 2016 – Dimos Athinaion v. Komise	9
2016/C 371/11	Věc T-370/16: Žaloba podaná dne 12. července 2016 – Anheuser-Busch Inbev a Ampar v. Komise .	9
2016/C 371/12	Věc T-399/16: Žaloba podaná dne 25. července 2016 – CK Telecoms UK Investments v. Komise . . .	10
2016/C 371/13	Věc T-400/16: Žaloba podaná dne 27. července 2016 – Maximum Play v. EUIPO (MAXPLAY)	11
2016/C 371/14	Věc T-409/16: Žaloba podaná dne 31. července 2016 – Makhoul v. Rada	12
2016/C 371/15	Věc T-410/16: Žaloba podaná dne 31. července 2016 – Makhoul v. Rada	13
2016/C 371/16	Věc T-417/16: Žaloba podaná dne 28. července 2016 – Achemos Grupè a Achema v. Komise	14
2016/C 371/17	Věc T-423/16: Žaloba podaná dne 29. července 2016 – De Masi v. Komise	15
2016/C 371/18	Věc T-430/16: Žaloba podaná dne 29. července 2016 – Intercontinental Exchange Holdings v. EUIPO (BRENT INDEX)	16
2016/C 371/19	Věc T-431/16: Žaloba podaná dne 1. srpna 2016 – VIMC v. Komise	16
2016/C 371/20	Věc T-433/16: Žaloba podaná dne 3. srpna 2016 – Pometon v. Komise	17
2016/C 371/21	Věc T-436/16: Žaloba podaná dne 3. srpna 2016 – AEIM a Kazenas v. Komise	19
2016/C 371/22	Věc T-437/16: Žaloba podaná dne 5. srpna 2016 – Itálie v. Komise	20
2016/C 371/23	Věc T-443/16: Žaloba podaná dne 9. srpna 2016 – Itálie v. Komise	21
2016/C 371/24	Věc T-446/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. srpna 2016 CC proti rozsudku vydanému dne 21. července 2016 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-9/12 RENV, CC v. Parlament	22
2016/C 371/25	Věc T-453/16: Žaloba podaná dne 10. srpna 2016 – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Prototypon GS1 v. EUIPO – 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)	23
2016/C 371/26	Věc T-464/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. srpna 2016 HI proti rozsudku vydanému dne 10. června 2016 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-133/15, HI v. Komise	24
2016/C 371/27	Věc T-465/16: Žaloba podaná dne 23. srpna 2016 – Cotecnica v. EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)	25

2016/C 371/28	Věc T-466/16: Žaloba podaná dne 23. srpna 2016 – NRW. Bank v. SRB	25
2016/C 371/29	Věc T-468/16: Žaloba podaná dne 23. srpna 2016 – Verein Deutsche Sprache v. Komise	26
2016/C 371/30	Věc T-474/16: Žaloba podaná dne 25. srpna 2016 – Société wallonne des aéroports v. Komise	28
Soud pro veřejnou službu		
2016/C 371/31	Věc F-39/16: Žaloba podaná dne 4. srpna 2016 – ZZ v. Komise	29
2016/C 371/32	Věc F-41/16: Žaloba podaná dne 11. srpna 2016 – ZZ v. ESVČ	29
2016/C 371/33	Věc F-42/16: Žaloba podaná dne 12. srpna 2016 – ZZ v. EIB	30
2016/C 371/34	Věc F-43/16: Žaloba podaná dne 18. srpna 2016 – ZZ v. Komise	31
2016/C 371/35	Věc F-44/16: Žaloba podaná dne 19. srpna 2016 – ZZ v. Komise	31
2016/C 371/36	Věc F-45/16: Žaloba podaná dne 17. srpna 2016 – ZZ v. EIB	32
2016/C 371/37	Věc F-46/16: Žaloba podaná dne 26. srpna 2016 – ZZ v. Komise	32
2016/C 371/38	Věc F-47/16: Žaloba podaná dne 26. srpna 2016 – ZZ v. Komise	33
2016/C 371/39	Věc F-48/16: Žaloba podaná dne 26. srpna 2016 – ZZ v. Komise	33
2016/C 371/40	Věc F-85/12: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Roest v. Komise	34
2016/C 371/41	Věc F-18/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – McMichael v. Komise	34
2016/C 371/42	Věc F-19/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Boyd v. Komise	35
2016/C 371/43	Věc F-57/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Hoeve v. Komise	35
2016/C 371/44	Věc F-70/14: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Cobo Benito v. Komise	35
2016/C 371/45	Věc F-128/15: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Marinozzi a Cat v. Komise	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2016/C 371/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 364, 3.10.2016

Dřívější publikace

Úř. věst. C 350, 26.9.2016

Úř. věst. C 343, 19.9.2016

Úř. věst. C 335, 12.9.2016

Úř. věst. C 326, 5.9.2016

Úř. věst. C 314, 29.8.2016

Úř. věst. C 305, 22.8.2016

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. července 2016 Irsko proti rozsudku Tribunálu (první rozšířený senát) vydanému dne 22. dubna 2016 ve spojených věcech T-50/06 RENV II a T-69/06 RENV II: Aughinish Alumina Ltd v. Evropská komise

(Věc C-369/16 P)

(2016/C 371/02)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Irsko (zástupci: E. Creedon, T. Joyce, zmocněnci, P. McGarry, Senior Counsel)

Další účastnice řízení: Aughinish Alumina Ltd, Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek,
- zrušil rozhodnutí ⁽¹⁾,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Irsko překládá čtyři důvody kasačního opravného prostředku:

- a) Rozsudek Tribunálu je stížen nesprávným právním posouzením, jelikož konstatuje, že se neuplatní zásada právní jistoty a/nebo že Irsko a společnost Aughinish Alumina Ltd se o uvedenou zásadu nemohou opřít, bez ohledu na neomluvitelné prodlení ze strany Komise při vydání napadeného rozhodnutí.
- b) Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že nebyla porušena zásada ochrany legitimních očekávání, navzdory konstatování neodůvodněného a neomluvitelného prodlení ze strany Komise.
- c) Tribunál se dopustil nesprávného posouzení, když konstatoval, že dotčená podpora „odpovídala režimu podpor“ podle definice v čl. 1 písm. d) nařízení Rady č. 659/1999 ⁽²⁾; dále Tribunál pochybil, když konstatoval, že omezené období podle článku 15 nařízení č. 659/1999 trvalo od data jednotlivých dovozů minerálních olejů společností Aughinish Alumina Ltd.

- d) Tribunál se dopustil pochybení, když odmítl vyhovět žalobě z toho důvodu, že podpora mohla být definována jako existující před přistoupením.

- ⁽¹⁾ 2006/323/ES: Rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2005 o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v region Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie (oznámeno pod číslem K(2005) 4436) (Úř. věst. L 119, s. 12).
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1989 ze dne 22. března 1989, kterým se stanoví podrobná pravidla po uplatňování článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 11. července 2016 – Vion Livestock BV v. Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Věc C-383/16)

(2016/C 371/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vion Livestock BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Economische Zaken

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 5 odst. 4 a čl. 8 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (nařízení č. 1/2005) ⁽¹⁾ ve spojení s ustanoveními o knize jízd v příloze II tohoto nařízení vykládat v tom smyslu, že zahrnují povinnost organizátora přepravy nebo chovatele, že musí vést knihu jízd při přepravě zvířat ve třetí zemi až do místa určení v této třetí zemi?
- 2) Je třeba článek 5 a 7 nařízení Komise (EU) č. 817/2010 ze dne 16. září 2010, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o požadavky na poskytování vývozních náhrad v souvislosti s řádným zacházením se živým skotem během přepravy (nařízení č. 817/2010) ve spojení s článkem 4 tohoto nařízení vykládat v tom smyslu, že se musí zpětně získat vývozní náhrady v situaci, kdy nebyla kniha jízd vedena až do místa určení ve třetí zemi, protože přepravní podnik splnil povinnost uvedenou v bodě 7 přílohy II nařízení č. 1/2005 předat knihu jízd úřednímu veterinárnímu lékaři na výstupním místě (na území Unie)?
- 3) Je třeba článek 5 a 7 nařízení Komise (EU) č. 817/2010 ⁽²⁾ ve spojení s článkem 4 tohoto nařízení vykládat v tom smyslu, že se musí zpětně získat vývozní náhrady v situaci, kdy vývozce nemůže prokázat, že splnil předpisy nařízení č. 1/2005 v situaci, kdy veterinární lékař nemůže podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 817/2010 přezkoumat v rámci kontrol ve třetí zemi, zda kniha jízd splňuje požadavky nebo ne, to znamená, zda jsou dodrženy předpisy nařízení č. 1/2005 (a nemůže tedy ani potvrdit, zda je výsledek těchto kontrol uspokojivý), protože přepravce předal knihu jízd úřednímu veterinárnímu lékaři na výstupním místě (na území Unie)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 3, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2010, L 245, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte d'appello di Milano (Itálie) dne 18. července 2016 – Acacia Srl v. Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

(Věc C-397/16)

(2016/C 371/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte d'appello di Milano

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Acacia Srl

Odpůrkyně: Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

Předběžné otázky

- 1) Brání (a) zásady v oblasti volného pohybu zboží a volného pohybu služeb na vnitřním trhu; (b) zásada efektivit evropských pravidel hospodářské soutěže a liberalizace vnitřního trhu; (c) zásady užitečného účinku a jednotného používání evropského práva uvnitř Evropské unie; (d) ustanovení sekundárních právních předpisů Evropské unie, jako jsou směrnice č. 98/71 ⁽¹⁾ a zejména její čl. 14 odst. 1 nařízení č. 461/2010 ⁽²⁾, předpis EHK/OSN č. 124, výkladu článku 110 nařízení č. 6/2002 ⁽³⁾ obsahujícího ustanovení o opravách, který vylučuje kopii ráfku, jež je esteticky totožná s původním ráfkem a homologovaná na základě předpisu EHK/OSN č. 124, z pojmu součástky složeného výrobku (automobilu) sloužící k jeho opravě a obnově jeho původního vzhledu?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, brání právní předpisy o průmyslovém vlastnictví týkající se zapsaných vzorů, po předchozím vyvážení zájmů uvedených v první otázce, použití ustanovení o opravách na kopie doplňkových výrobků, které mohou být různě zvoleny klientem za předpokladu, že ustanovení o opravách musí být vykládáno restriktivně a tak, že může být uplatněno jen na náhradní díly s pevně daným tvarem, tedy součástky, jejichž tvar byl stanoven v zásadě neměnným způsobem vůči vnějšímu vzhledu složeného výrobku, s vyloučením jiných součástí, které mají být považovány za zastupitelné a volně použitelné podle vkusu klienta?
- 3) V případě kladné odpovědi na otázku č. II, jaká opatření musí přijmout výrobce kopií ráfků, aby zajistil oprávněný pohyb zboží sloužícího k opravám a obnově původního vnějšího vzhledu složeného výrobku?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů (Úř. věst. L 289, 28.10.1998, s. 28; Zvl. vyd. 13/21, s. 120).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 461/2010 ze dne 27. května 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel (Úř. věst. L 129, 28.5.2010, s. 52).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. července 2016 – X BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-398/16)

(2016/C 371/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: XBV

Odpůrce: Staatssecretaris van Financiën

Předběžná otázka

Je třeba vykládat články 43 a 48 Smlouvy o ES (nyní články 49 a 54 SFEU) v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které mateřská společnost se sídlem v určitém členském státě nemůže provést odpočet úroků, které se týkají půjčky v souvislosti s navýšením kapitálu v dceřiné společnosti v jiném členském státě, třebaže by na tento odpočet měla nárok, pokud by tato dceřiná společnost byla zahrnuta společně s touto mateřskou společností v jediné daňové jednotce, – která by vykazovala takové znaky, jako má nizozemská jediná daňová jednotka – neboť v takovém případě by nebyla z důvodu konsolidace vykazována žádná souvislost s takovým navýšením kapitálu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. července 2016 – X NV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-399/16)

(2016/C 371/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: X NV

Odpůrce: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat články 43 a 48 ES (nyní články 49 a 54 SFEU) v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které nemůže mateřská společnost se sídlem v určitém členském státě zohlednit žádnou kurzovou ztrátu, která se týká částky, kterou investovala do dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě, třebaže by tak mohla učinit, pokud by byla tato dceřiná společnost součástí jediné daňové jednotky – která by vykazovala takové znaky, které má nizozemská jediná daňová jednotka – společně s první uvedenou mateřskou společností se sídlem v první uvedeném členském státě, a to v důsledku konsolidace v rámci jediné daňové jednotky?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1, je možné vycházet nebo musí se vycházet v případě stanovení kurzové ztráty, kterou je třeba zohlednit, z toho, že do jediné daňové jednotky se rovněž zahrne (jedna nebo více) z přímých nebo nepřímých dceřiných společností se sídlem v Evropské unii, které drží prostřednictvím této dceřiné společnosti nepřímo mateřská společnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na otázku 1, zohledňují se v takovém případě pouze kurzové ztráty, které by v případě zahrnutí do jediné daňové jednotky mateřské společnosti byly vykázány v letech rozhodných z hlediska sporu, či se zohledňují rovněž výsledky změny kurzu, které byly vykázány v letech dřívějších?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski rayonen sad (Bulharsko) dne 1. srpna 2016 – „Chez Elektro Balgaria“ AD v. Yordan Kotsev

(Věc C-427/16)

(2016/C 371/07)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski rayonen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: „Chez Elektro Balgaria“ AD

Odpůrce: Yordan Kotsev

Předběžné otázky

- 1) Je § 36 odst. 2 zákona o advokacii v rozporu s ustanoveními čl. 101 odst. 1 SFEU (zákaz vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže) z toho důvodu, že sdružení podnikatelů, kteří vykonávají svobodná povolání (nejvyšší advokátní rada) překročila výkon státem svěřené pravomoci tím, že stanovila minimální výši ceny za služby poskytované těmito podniky (advokátní odměnu)?
- 2) [V případě kladné odpovědi na první otázku]: Je závěrečná část ustanovení čl. 78 odst. 5 občanského soudního řádu (v části, v níž toto ustanovení nepřipouští snížení advokátní odměny pod stanovenou minimální hranici) v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU?
- 3) [V případě kladné odpovědi na první otázku]: Je § 132 č. 5 zákona o advokacii (s ohledem na uplatnění § 136 odst. 1 uvedeného zákona) v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU?
- 4) Je § 36 odst. 2 zákona o advokacii v rozporu s čl. 56 odst. 1 SFEU (zákaz omezení volného poskytování služeb)?
- 5) Je § 78 odst. 8 občanského soudního řádu v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU?
- 6) Je § 78 odst. 8 občanského soudního řádu v rozporu se směrnicí 77/249/EHS ⁽¹⁾ (ohledně nároků na advokátní odměnu u osob zastoupených právními poradci)?
- 7) Je § 2a doplňujících ustanovení vyhlášky č. 1 v rozporu se směrnicí 2006/112/ES ⁽²⁾ z toho důvodu, že umožňuje považovat daň z přidané hodnoty za součást ceny odměny služeb poskytovaných v rámci svobodného povolání (v souvislosti se započtením daně z přidané hodnoty do splatné advokátní odměny)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů (Úř. věst. 1977, L 78, s. 17; Zvl. vyd. 6/01, s. 52),

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Sofija (Bulharsko) dne 1. srpna 2016 – Frontex International v. Emil Janakiev

(Věc C-428/16)

(2016/C 371/08)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Sofija

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Frontex International EAD

Odpůrce: Emil Janakiev

Předběžné otázky

- 1) Je § 36 odst. 2 Zakon za advokaturata (zákon o advokacii) v rozporu s ustanoveními čl. 101 odst. 1 SFEU (zákaz vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže) z toho důvodu, že sdružení podnikatelů, kteří vykonávají svobodná povolání [Vissh advokatski savet (nejvyšší advokátní rada)], může na základě státem svěřené pravomoci stanovit minimální výši ceny za služby poskytované těmito podnikateli (advokátní odměnu)?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je závěrečná část ustanovení čl. 78 odst. 5 Grazhdanski protsesualen kodeks (občanský soudní řád) (v části, v níž toto ustanovení nepřipouští snížení advokátní odměny pod stanovenou minimální hranici) v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je § 132 bod 5 Zakon za advokaturata (zákon o advokacii) (s ohledem na uplatnění § 136 odst. 1 uvedeného zákona) v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU?
- 4) Je § 36 odst. 2 Zakon za advokaturata (zákon o advokacii) v rozporu s čl. 56 odst. 1 SFEU (zákaz omezení volného poskytování služeb)?
- 5) Je § 78 odst. 8 Grazhdanski protsesualen kodeks (občanský soudní řád) v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU?
- 6) Je § 78 odst. 8 Grazhdanski procesualen kodeks (občanský soudní řád) v rozporu se směrnicí 77/249/EHS ⁽¹⁾ (ohledně nároků na advokátní odměnu u osob zastoupených právními poradci)?
- 7) Je § 2a doplňujících ustanovení Naredba n° 1 za minimalnite razmeri na advokatskite vaznagrazhdania (vyhláška č. 1 o minimální odměně advokátů) v rozporu se směrnicí 2006/112/ES ⁽²⁾ z toho důvodu, že umožňuje považovat daň z přidané hodnoty za součást ceny odměny služeb poskytovaných v rámci svobodného povolání (v souvislosti se započtením daně z přidané hodnoty do splatné advokátní odměny)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů (Úř. věst. L 78, 26.3.1977, s. 17; Zvl. vyd. 06/01, s. 52).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. srpna 2016 Bank Mellat proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 2. června 2016 ve věci T-160/13, Bank Mellat v. Rada

(Věc C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bank Mellat (zástupci: S. Zaiwalla P. Reddy, Z. Burbeza, Solicitors, M. Brindle QC, R. Blakeley, J. MacLeod, Barristers)

Další účastníci řízení:

Rada Evropské unie,

Evropská komise,

Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu;
- zrušil článek 1 odst. 15 nařízení č. 1263 ⁽¹⁾ v plném rozsahu, nebo v rozsahu, v němž se použije na účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek;
- prohlásil, že čl. 1 odst. 6 rozhodnutí 635 ⁽²⁾ se na účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek nepoužije; a
- nařídil Radě náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku i nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek, Bank Mellat (dále jen „Banka“), se odvolává proti rozsudku Tribunálu (první senátu) vydanému dne 2. června 2016 ve věci T-160/13, *Bank Mellat v. Rada* EU:T:2016:331 („Rozsudek“). V souhrnu Banka tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení, když nevyhověl jejímu návrhu na zrušení různých opatření představujících „Finanční embargo“ na Banku nebo jejich prohlášení za neplatná, a to:

(1) článku 1 odst. 15 nařízení Rady (EU) č. 1263/2012.

(2) článku 1 odst. 6 rozhodnutí 2012/635/SZBP.

2. Banka uvedla konkrétně tři důvody odvolání, které se týkají nesprávného právního posouzení podstaty návrhu Banky Tribunálem:

(1) Tribunál se při výkladu a použití požadavku „nezbytnosti“ uvedeného v čl. 215 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“) dopustil nesprávného právního posouzení (1. důvod).

(2) Tribunál se dopustil pochybení, když rozhodl, že Finanční embargo bylo proporcionální, což mělo za následek několik dalších konkrétních právních pochybení (2. důvod).

(3) Tribunál se dopustil pochybení, když rozhodl, že Finanční embargo bylo v souladu s dalšími obecnými zásadami unijního práva (3. důvod).

3. Banka dále uvedla dva širší důvody odvolání, které se týkají nesprávného právního posouzení přípustnosti určitých částí návrhu Banky Tribunálem:

(1) Tribunál nesprávně oddělil části Finančního embarga a v souvislosti s nimi prohlásil návrh Banky za nepřipustný (4. důvod).

(2) Tribunál se dopustil pochybení, když rozhodl, že podle článku 275 SFEU neměl pravomoc rozhodnout o námitce Banky proti čl. 1 odst. 6 rozhodnutí 2012/635/SZBP (5. důvod).

4. Z uvedených důvodů Banka navrhuje, aby Soudní dvůr rozsudek zrušil a vyhověl návrhovým žádáním Banky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1263/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu, Úř. věst. 2012 L 356, s. 34.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2012/635/SZBP ze dne 15. října 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, Úř. věst. 2012 L 282, s. 58.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 27. června 2016 – Dimos Athinaion v. Komise

(Věc T-360/16)

(2016/C 371/10)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Dimos Athinaion (Atény, Řecko) (zástupce: G. Georgakarakos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil nařízení Komise (EU) 2016/646 ze dne 20. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 692/2008 z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 6) ⁽¹⁾ a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 191 SFEU, který vymezuje cíle politiky Unie v oblasti životního prostředí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 37 Listiny základních práv Evropské unie, který zakotvuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 2016, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 171, 2007, s. 1.

Žaloba podaná dne 12. července 2016 – Anheuser-Busch Inbev a Ampar v. Komise

(Věc T-370/16)

(2016/C 371/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Anheuser-Busch Inbev (Brusel, Belgie) a Ampar (Lovaň, Belgie) (zástupci: A. von Bonin, O. Brouwer a A. Haelterman, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory týkajícímu se výjimky z přebývajícího zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi podle článku 134 jednacího řádu Tribunálu, včetně nákladů řízení vynaložených vedlejšími účastníky řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o identifikaci údajné státní podpory a její kvalifikaci jako režimu podpory ve smyslu čl. 1 písm. d) nařízení 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, a článku 107 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU, ke kterému došlo tím, že bylo konstatováno, že systém úprav přebývajících zisků představuje státní podporu.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o určení skupin jako příjemců údajné podpory, a porušení zásady legality a čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásad právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a řádné správy.

Žaloba podaná dne 25. července 2016 – CK Telecoms UK Investments v. Komise

(Věc T-399/16)

(2016/C 371/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: CK Telecoms UK Investments Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: T. Wessely a O. Brouwer, advokáti, a A. Woods, J. Aitken a M. Davis, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. května 2016, C (2016) 2796 ve věci COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK Investments Limited v. Telefónica (Europe plc), oznámené společnosti Hutchison dne 13. května 2016, v němž bylo navrhované převzetí společností Telefónica Europe plc společností Hutchison prohlášeno za v celém rozsahu neslučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o ESVO v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení Rady č. 139/2004; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení, včetně náhrady nákladů případných vedlejších účastníků řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila právního pochybení, zjevně nesprávného posouzení a porušení podstatných procesních náležitostí při výkladu a uplatnění právního kritéria pro posouzení horizontálních nekoordinovaných účinků na maloobchodním trhu mobilních telekomunikačních služeb ve Spojeném království. Komise se především dopustila pochybení, když kvalifikovala žalobkyni jako „významnou konkurenční sílu“ a při analýze intenzity hospodářské soutěže. Komise se též dopustila zjevně nesprávného posouzení při analýze předpokládaného účinku na ceny a pravděpodobných výhod subjektu, který vznikne v důsledku spojení (převzetí).
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a zkreslení důkazů, pokud jde o analýzu hypotetického srovnávacího scénáře. Komise především řádně nevyhodnotila kapacitu sítě společnosti Hutchison v porovnání se sítěmi konkurentů a neoprávněně spoléhá na údajnou schopnost společnosti Hutchison přijmout opatření pro „řízení poptávky“, jako například zvýšení cen, pro účely zamítnutí důkazu předloženého společností Hutchison týkajícího se budoucí kapacity sítě.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného skutkového posouzení, nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení a porušení podstatných formálních náležitostí, pokud jde o posouzení horizontálních nekoordinovaných účinků vyvolaných rozdělením sítě. Komise zejména nesprávně posoudila nové návrhy týkající se potřeby a rozsahu „sbližování“ konkurentů v dohodách o rozdělení sítě; a Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení, když své závěry založila na možné újmě, kterou by mohl subjekt vytvořený spojením způsobit konkurentům, a nikoliv na narušení hospodářské soutěže. Komise se dopustila dalších pochybení, když odmítla závazky, které navrhla společnost Hutchison a které by v plném rozsahu odstranily všechny obavy Komise, pokud jde o rozdělení sítě.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, nesprávného právního posouzení a porušení podstatných formálních náležitostí, pokud jde o posouzení horizontálních nekoordinovaných účinků na velkoobchodní trh přístupu a vytvoření volání ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Spojeném království. Komise se především dopustila nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že společnost Hutchison je „významnou konkurenční silou“ na velkoobchodním trhu, ačkoliv má jen velmi malý podíl na trhu (méně než 3 %); a založila svoje závěry na stanoviscích třetích osob namísto toho, aby provedla vlastní analýzu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení, nedostatku odůvodnění rozhodnutí a porušení podstatných formálních náležitostí v souvislosti s posouzením závazků, které navrhla společnost Hutchison v reakci na obavy týkající se velkoobchodního a maloobchodního trhu mobilních telekomunikačních služeb v Spojeném království. Komise zejména nesprávně namítala proti navrhnutým závazkům skutečnost, že jejich provedení je nejisté. Komise zjevně pochybila při posouzení schopnosti nových a posilněných konkurentů účinně konkurovat na základě navržených závazků; a Komise nesprávně posoudila celkovou vhodnost navržených závazků ke kompenzaci ztráty hospodářské soutěže tvrzené v rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 27. července 2016 – Maximum Play v. EUIPO (MAXPLAY)

(Věc T-400/16)

(2016/C 371/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maximum Play, Inc. (San Francisco, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: M. Graf, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „MAXPLAY“ – Přihláška č. 14 047 963

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. května 2016, ve věci R 2273/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.
- Porušení řádně zohlednit starší ochrannou známku Evropské unie a zapsané vnitrostátní ochranné známky, jakož i přihlášku vnitrostátní ochranné známky.

Žaloba podaná dne 31. července 2016 – Makhlouf v. Rada

(Věc T-409/16)

(2016/C 371/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ehab Makhlouf (Damašek, Sýrie) (zástupce: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že jeho žaloba je přípustná a opodstatněná;
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016 a jeho následné provádění v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné s důvody uplatněnými ve věci T-410/16, Makhlouf v. Rada, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 31. července 2016 – Makhlouf v. Rada**(Věc T-410/16)**

(2016/C 371/15)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Rami Makhlouf (Damašek, Sýrie) (zástupce: E. Ruchat, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil žalobu žalobce za přípustnou a opodstatněnou;
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016 a jeho následné prováděcí akty v rozsahu, v němž se týkají žalobce;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.*

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, jež jsou stanovena v člancích 6 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), v článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) a v člancích 41 a 47 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž odůvodnění poskytnuté Radou nesplňuje povinnost orgánů Evropské unie, jež je stanovena v článku 6 EÚLP, v článku 296 SFEU a v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se Rada dopustila ohledně zapojení žalobce do financování syrského režimu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že napadená opatření neoprávněně a nepřiměřeně omezují základní práva žalobce, a to zejména jeho právo vlastnit majetek stanovené článkem 1 prvního dodatkového protokolu k EÚLP a článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie, jeho právo na respektování cti a dobré pověsti stanovené článkem 8 a čl. 10 odst. 2 EÚLP, zásadu presumpce nevinny stanovenou článkem 6 EÚLP a článkem 48 Listiny základních práv Evropské unie, jeho právo na svobodu projevu stanovené v článku 10 EÚLP a jeho právo na svobodu pohybu stanovené v čl. 2 odst. 2 Protokolu č. 4 k EÚLP.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení pokynů Rady ze dne 2. prosince 2005 k provádění a vyhodnocování omezujících opatření (sankcí) v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU (dokument Rady 15114/05 ze dne 2. prosince 2005).

Žaloba podaná dne 28. července 2016 – Achemos Grupė a Achema v. Komise**(Věc T-417/16)**

(2016/C 371/16)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Achemos Grupė UAB (Vilnius, Litva) a Achema AB (Jonava, Litva) (zástupci: R. Martens a C. Maczkovics, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. listopadu 2013 ve věci státní podpory SA.36740 (2013/NN) – Litva, podpora pro Klaipėdos Nafta – LNG Terminal, Brusel, C(2013) 7884 final, Úř. věst. C 161, 2016, s. 1; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení procesních pravidel obsažených v čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 4 odst. 4 nařízení č. 2015/1589 ⁽¹⁾ a řádné správy, protože Komise navzdory vážným problémům spojeným s posuzování slučitelnosti dotčených opatření státní podpory s vnitřním trhem spoléhala výhradně na předběžné přezkoumání opatření státní podpory, zatímco byla s ohledem na tyto závažné potíže povinna zahájit řízení podle článku 108 odst. 2 SFEU a podle článku 6 nařízení č. 2015/1589.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, protože Komise nesprávně uplatnila kritéria pro posouzení, jak jsou uvedena v bodu 135 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož,
 - zaprvé co se týká vhodnosti a nezbytnosti těchto opatření, Komise měla posoudit konkrétně tato opatření a přezkoumat, zda neexistovaly jiné, vhodněji zaměřené nástroje;
 - zadruhé Komise měla dospět k závěru o nedostatečném účinku pobídek, protože společnost KN je právně zavázána postavit LNG Terminál;
 - zatřetí Komise měla posoudit, zda objem zvýhodněného LNG Terminálu byl přiměřený k dosažení sledovaného cíle a nevytvářel nadměrnou kapacitu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU, Rámce SOHZ ⁽²⁾ a obecných zásad jako je rovné zacházení a ochrana legitimního očekávání, jakož i z porušení pravidel zadávání veřejných zakázek obsažených ve směrnici 2004/18 ⁽³⁾ a článku 14 směrnice 2004/18, protože Komise chybně uplatnila Rámec SOHZ, když přijala přímé pověření KN po dobu 55 let se ziskem odpovídajícím vnitřní míře návratnosti projektu, jelikož
 - zaprvé doba trvání pověření měla být odůvodněna podle objektivních kritérií, aniž by překročila období nutné pro (finanční) odpisy nejvýznamnějších aktiv nezbytných k poskytování SOHZ;

- zadruhé jmenování KN nemohlo být vyňato z pravidel zadávání veřejných zakázek na základě ochrany podstatných zájmů (bezpečnosti) ve smyslu článku 14 směrnice 2004/18, protože v projednávaném případě existovaly alternativní prostředky, které jsou méně restriktivní než přímá koncese;
- zatřetí s ohledem na úroveň rizika k tíži KN měl být její zisk omezen na relevantní swapovou sazbu (příslušně přehodnocenou s přihlédnutím ke splatnosti) navýšenou o 100 bazických bodů.

- (¹) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).
- (²) Sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) (Úř. věst. 2012, C 8, s. 15) (dále jen „Rámec SOHZ“)
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 2004, s. 114)

Žaloba podaná dne 29. července 2016 – De Masi v. Komise

(Věc T-423/16)

(2016/C 371/17)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Fabio De Masi (Brusel, Belgie) (zástupce: Prof. A. Fischer-Lescano)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 20. května 2016 o žádosti o přístup k dokumentům skupiny Code of Conduct;
- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 13. července 2016 o žádosti o přístup k dokumentům skupiny Code of Conduct;
- uložil žalované podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení a náhradu nákladů případných vedlejších účastníků řízení na podporu návrhových žádání žalobce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001 (¹)

Žalobce tvrdí, že rozhodnutí žalované ze dne 20. května 2016 a ze dne 13. července 2016 porušuje právo na vydání rozhodnutí o potvrzující žádosti v přiměřených lhůtách, které je stanoveno ve výše uvedeném ustanovení.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 15 odst. 3 SFEU ve spojení s čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001

Žalobce dále uvádí, že odmítnutí úplného přístupu k dokumentům, které žalovaná vypracovala v souvislosti se skupinou „kodex chování“ (zdanění podniků) zřízenou Radou, navíc porušuje jeho právo nahlížet do těchto dokumentů, přičemž toto právo je zaručeno výše uvedenými ustanoveními

Žalobce v této souvislosti tvrdí, že výjimky z požadavků na transparentnost, které jsou stanoveny podle čl. 4 odst. 3 a 1, písm. a) čtvrté odrážky nařízení (ES) č. 1049/2001, se v projednávaném případě nepoužijí.

Kromě toho žalobce uplatňuje nedostatečné posouzení a odůvodnění a skutečnost, že je dán převažující veřejný zájem na zpřístupnění dokumentů.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001 L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 29. července 2016 – Intercontinental Exchange Holdings v. EUIPO (BRENT INDEX)

(Věc T-430/16)

(2016/C 371/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Spojené státy) (zástupce: P. Heusler, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „BRENT INDEX“ – Přihláška č. 14 284 947

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. června 2016, ve věci R 8/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. srpna 2016 – VIMC v. Komise

(Věc T-431/16)

(2016/C 371/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Německo) (zástupkyně: R. Bramerdorfer, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 27. května 2016 (spisová značka: věc AT.40231 – VIMC/WK&FGB) a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise C (2016) 3351 final ze dne 27. května 2016, kterým byla na základě článku 13 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾ zamítnuta stížnost žalobkyně.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí jediný žalobní důvod, kterým namítá zneužití pravomoci.

Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že použití nebo nepoužití článku 13 nařízení (ES) č. 1/2003 nespadá do diskreční pravomoci Komise. Komise musí naopak zohlednit zvláštní okolnosti konkrétního případu a nemůže na základě tohoto ustanovení bez jakéhokoli bližšího odůvodnění zamítnout podnět, kterým se již zabývá státní orgán.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. srpna 2016 – Pometon v. Komise

(Věc T-433/16)

(2016/C 371/20)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pometon SpA (Martellago, Itálie) (zástupci: E. Fabrizi, V. Veneziano a A. Molinaro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- podpůrně zrušil či snížil pokutu uloženou společnosti Pometon;
- uložil žalované povinnost vrátit částky, které žalobkyně případně zaplatila na základě napadeného rozhodnutí před ukončením řízení, jakož i nahradit jakékoliv náklady vynaložené žalobkyní na základě téhož napadeného rozhodnutí;
- každopádně uložil žalované náhradu nákladů řízení a jakýchkoliv jiných nákladů a poplatků souvisejících s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise C(2016) 3121 final ze dne 25. května 2016 (věc AT.39792 – Ocelová abraziva) týkající se řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“) a článku 53 Dohody o EHP („napadené rozhodnutí“).

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady nestrannosti řízení, zásady presumpce neviny a práva na obhajobu v tom, že žalovaná přičetla společnosti Pometon specifická jednání v rámci rozhodnutí C(2014) 2074 final ze dne 2. dubna 2014 („rozhodnutí o narovnání“) přijatému vůči společností Ervin Industries Inc. a Ervin Amasteel, Winoa SA a WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG a Eisenwerk Würth GmbH (dále jen „jiné strany“), a tedy v tom, že přijala napadené rozhodnutí, aniž by mohla nestranně a bez jakýchkoli ovlivňujících faktorů posoudit pozici společnosti Pometon a její argumenty na obranu.

— V rozhodnutí o narovnání – tedy předtím, než byla společnosti Pometon dána možnost se hájit – Komise výslovně přičetla žalobkyni totéž jednání přičtené jiným stranám, kterým bylo v rozhodnutí o narovnání z důvodu výše uvedeného jednání přičteno specifické porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP. To nevyhnutelně a nepřijatelně oslabilo schopnost Komise, aby provedla skutečně nestranné posouzení vůči žalobkyni.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, jakož i nedostatečnosti a rozpornosti odůvodnění, z porušení práva na obhajobu a zásady důkazního břemene v tom, že žalovaná přičetla žalobkyni při neexistenci důkazů účast na údajné kartelové dohodě, které se ve skutečnosti nikdy neúčastnila.

— Komise vycházela na základě své teze z nesprávných, vzájemně si odporujících a nejasných poznatků, které nebyly dostatečné k prokázání účasti společnosti Pometon na údajném protiprávním jednání.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, z nesprávného posouzení, nedostatečného šetření a zjevné nelogičnosti v tom, že žalovaná rozhodla, že cílem jednání přičteného společnosti Pometon bylo omezení hospodářské soutěže.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, z nedostatečného odůvodnění a šetření, z nerespektování důkazního břemene, pokud jde o dobu trvání předpokládané účasti žalobkyně na údajném protiprávním jednání, a tudíž z porušení čl. 23 odst. 2, čl. 25 odst. 1 a čl. 25 odst. 5 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾, z porušení právní jistoty v tom, že Komise uložila peněžní sankci žalobkyni navzdory promlčení.

— Datum ukončení údajné účasti společnosti Pometon na předpokládaném protiprávním jednání, které jí bylo přičteno v napadeném rozhodnutí, se podle názoru žalobkyně nemůže v žádném případě shodovat s datem určeným Komisí, avšak nanejvýš se značně dřívějším datem, takže pravomoc Komise uložit pokutu musí být považována za promlčenou.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z absolutního nedostatku odůvodnění, z porušení zásad proporcionality a rovného zacházení při stanovení výše pokuty, pokud jde o změnu základní částky, ve smyslu bodu 37 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003.

— Komise použila článek 37 pokynů pro výpočet pokut zjevně diskriminujícím způsobem tím, že v případě společnosti Pometon uplatnila sazbu snížení pokuty, která byla jednoznačně nižší, než sazba uplatněná na jiné strany.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy [Text s významem pro EHP (Úř. věst. 2003 L 1, s. 1)].

Žaloba podaná dne 3. srpna 2016 – AEIM a Kazenas v. Komise**(Věc T-436/16)**

(2016/C 371/21)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Francie), Philippe Kazenas (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: B. Wizel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- uložil žalované, aby žalobkyni zaplatila částku 536 912 eur, která představuje finanční ztrátu, jež jí vznikla v důsledku zmařených investic provedených v souvislosti s návštěvami před zadáním veřejných zakázek, k němuž došlo podvodným způsobem;
- uložil žalované, aby žalobkyni zaplatila částku 2 092 650 eur jako ušlý zisk v souvislosti s veřejnými zakázkami, které mohla žalobkyně získat, kdyby byly zadány spravedlivě a nezkorumpovaným způsobem;
- uložil žalované, aby žalobci nahradila náklady na odměny advokáta ve výši 85 000 eur, které musel zaplatit za svoji obhajobu v důsledku podplacení evropského úředníka;
- uložil žalované, aby žalobci zaplatila částku 150 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy;
- uložil žalované, aby žalobkyni zaplatila vyrovnávací úroky ze všech těchto částek od prosince 2005, kdy skončilo období protiprávního jednání;
- uložil žalované náhradu nákladů na odměny advokáta v tomto řízení ve výši 75 000 eur;
- uložil žalované, aby uhradila úroky z prodlení ode dne vyhlášení rozsudku;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci namítají protiprávní jednání úředníka Evropské komise v rámci zadávání veřejných zakázek, v jehož přímém důsledku jim byla způsobena vážná újma, jejíž náhrady se domáhají.

Domnívají se, že jsou splněny všechny tři podmínky mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie, tj. protiprávní jednání orgánu nebo některého jeho zaměstnance, skutečná škoda a příčinná souvislost mezi jednáním tohoto zaměstnance a dovolávanou újmou.

V projednávaném případě namítají, že podplacení evropského úředníka v rámci zadávání veřejných zakázek představuje dostatečně závažné porušení zásad rovného zacházení a transparentnosti, které musí veřejný zadavatel v zadávacích řízeních respektovat ve vztahu ke všem uchazečům.

Žalobci mají za to, že v důsledku podvodného zadání veřejných zakázek v posuzované věci byla společnost AEIM způsobena skutečná škoda, protože získala pouze zakázky týkající se zemí, jež jsou považovány za nebezpečné, které další dva uchazeči, kteří dávali úplatky, nechtěli, zatímco v případě nezkorumpovaného zadání všech zakázek by je mohla získat uvedená společnost, která se o jejich zadání jako jediná ucházela poctivě.

Žalobci se dovolávají zásady řádné správy ze strany Komise, která se v projednávaném případě dopustila vážných pochybení, jakož i zásady ochrany legitimního očekávání, která se vztahuje na všechny hospodářské subjekty, u nichž orgán vzbudil odůvodněné očekávání.

Žalobci se rovněž domnívají, že kromě finanční újmy jim byla způsobena i nemajetková újma, a to zejména v důsledku poškození jejich dobré pověsti a povinnosti bránit se obviněním, která se ukázala jako nepravdivá a smyšlená.

Žaloba podaná dne 5. srpna 2016 – Itálie v. Komise

(Věc T-437/16)

(2016/C 371/22)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/322/16 za účelem sestavení rezervního seznamu 86 kandidátů vhodných na přijetí na volná pracovní místa administrátorů (AD 5 a AD 7) v oboru audit, zveřejněné ve svazku C 171 A Úředního věstníku Evropské unie ze dne 12. května 2016;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 263, 264 a 266 SFEU.

- Komise přehlédla právní moc rozsudku Soudního dvora ve věci C-566/10 P, který prohlásil za protiprávní oznámení Evropské unie o otevřeném výběrovém řízení, která omezují jazyky, jež mohou kandidáti uvést jako druhý jazyk, jen na angličtinu, francouzštinu a němčinu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 342 SFEU a článků 1 a 6 nařízení č. 1/58 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385).

- V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že omezením počtu jazyků, které je možné použít jako druhý jazyk kandidátů v rámci výběrových řízení Evropské unie, Komise v praxi zavedla nové pravidlo týkající se jazyků orgánů, čímž zasáhla do výlučné pravomoci Rady v této oblasti.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 12 ES (nyní článek 18 SFEU), článku 12 Listiny základních práv Evropské unie, čl. 6 odst. 3 SEU, čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy služebního řádu, článků 1 a 6 nařízení č. 1/58 a čl. 1d odst. 1 a 6, druhého pododstavce článku 27 a článku 28f služebního řádu.

- Podle žalobkyně je omezení jazykového režimu, které ukládá Komise, diskriminační, protože výše citovaná právní ustanovení zakazují uložit občanům Unie a úředníkům orgánů jazyková omezení, která nejsou obecně a objektivně stanovena jednacími řády orgánů uvedených v článku 6 nařízení č. 1/58 a která nebyla dosud přijata a zakazují zavedení takových omezení, pokud pro to neexistuje zvláštní a odůvodněný zájem služby.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 6 odst. 3 SEU v rozsahu, v němž zakotvuje zásadu ochrany legitimního očekávání jako základní právo vyplývající z ústavních tradic společných členským státům.
- Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Komise porušila očekávání občanů, pokud jde o výběr druhého jazyka ze kteréhokoliv jazyka Unie, jak to bylo možné až do roku 2007 a jak to Soudní dvůr potvrdil ve svém pravomocném rozsudku C-566/10 P.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci a porušení hmotné právních předpisů týkajících se povahy a účelu oznámení o výběrových řízeních.
- Podle žalobkyně Komise preventivním a obecným omezením jazyků, které je možné si zvolit jako druhý jazyk, na tři jazyky, předčasně přistoupila ve fázi oznámení a podmínek přijetí k ověřování jazykových znalostí kandidátů, které se má uskutečnit až v rámci výběrového řízení. Z toho vyplývá, že jazykové znalosti se staly rozhodující v porovnání s odbornými znalostmi.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článku 18 a čl. 24 odst. 4 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, článku 2 nařízení č. 1/58 a článku 1d odst. 1 a 6 služebního řádu.
- Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že stanovením podmínky, že žádosti o účast musí být povinně zaslané v angličtině, francouzštině nebo v němčině a že EPSO v témže jazyce zašle uchazečům oznámení o průběhu výběrového řízení, Komise porušila právo občanů Unie komunikovat ve svém vlastním jazyce s orgány a vytvořila další diskriminaci osob, které dostatečně neovládají tyto tři jazyky.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článků 1 a 6 nařízení č. 1/58, článku 1d odst. 1 a 6 služebního řádu, článku 1 odst. 1 písm. f) přílohy III služebního řádu a druhého odstavce článku 296 SFEU (nedostatečné odůvodnění), zásady proporcionality, a zkrácení skutkového stavu.
- Podle žalobkyně Komise odůvodnila toto omezení na tři jazyky tím, že uvedla, že osoby přijaté na základě nových výběrových řízení by měly být okamžitě schopné komunikovat v rámci orgánů. Toto odůvodnění zkresluje skutkový stav, protože se nezdá, že tyto tři jazyky by měly být nejvíc používané v komunikaci mezi jednotlivými jazykovými skupinami v rámci orgánů; toto odůvodnění je navíc nepřiměřené v porovnání s omezením základního práva, jako je právo na zákaz jazykové diskriminace.

Žaloba podaná dne 9. srpna 2016 – Itálie v. Komise

(Věc T-443/16)

(2016/C 371/23)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/323/16 a EPSO/AD/324/16.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá u Tribunálu oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/323/16 a EPSO/AD/324/16 na vytvoření seznamů kandidátů vhodných na přijetí, první se 40 místy pro obsazení volných míst administrátorů (AD 7) pro profil vyšetřovatelé: výdaje EU, boj proti korupci, cla a obchod, tabák a padělané zboží; a druhý s 10 místy administrátorů (AD 9) pro profil vyšetřovatelé: vedoucí týmu, zveřejněná v Úředním věstníku Evropské unie, C 187 A, ze dne 26. května 2016.

Tatáž oznámení o výběrových řízeních jsou předmětem věci T-401/16, Španělsko v. Komise.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné těm uplatněným ve výše uvedené věci.

Konkrétně je uplatňováno porušení článků 18, 24, a 342 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, porušení služebního řádu, zásady ochrany legitimního očekávání, zásady proporcionality a hmotněprávní normy týkající se povahy a účelu oznámení o výběrových řízeních, existence zneužití pravomoci, jakož i porušení článků 1 a 6 nařízení 1/58.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. srpna 2016 CC proti rozsudku vydanému dne 21. července 2016 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-9/12 RENV, CC v. Parlament

(Věc T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: CC (Bridel, Lucembursko) (zástupce: G. Maximini, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný,
- zrušil tak rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 21. července 2016 ve věci F-9/12 RENV (CC v. Evropský parlament), s výjimkou bodu 3 výroku, týkajícího se nákladů řízení,
- uznal tak mimosmluvní odpovědnost Evropského parlamentu za chyby ve správě seznamu vhodných kandidátů, na němž navrhovatelka figuruje, a povinnost uhradit újmu, která z toho plyne,
- rozhodl tak v souladu s návrhovými žádáními přednesenými navrhovatelkou v prvním stupni,
- v důsledku toho rozhodl takto:
 - Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 21. července 2016 ve věci F-9/12 RENV (CC v. Evropský parlament) se zrušuje s výjimkou bodu 3 výroku, týkajícího se nákladů řízení.
 - Evropskému parlamentu se ukládá zaplatit navrhovatelce částku 749 449,30 EUR jako náhradu majetkové újmy, vyčíslené pro období od prosince 2003 do prosince 2011, plus důchodové pojištění, a pro následující období až do doby dosažení věku stanoveného pro odchod do důchodu měsíční částky odpovídající platu úředníků skupiny AD zařazených druhým rokem do platové třídy AD 9 platového stupně 2 a zohledňující běžný služební postup úředníka této platové třídy, doplněné odpovídajícími odvody na důchodové a zdravotní pojištění, to vše navýšené o úroky z prodlení stanovené na základě sazby Evropské centrální banky navýšené o 2 procentní body.

- Ve zbývající části se Evropskému parlamentu ukládá zaplatit navrhovatelce částku 70 000 EUR jako náhradu nemajetkové újmy.
- Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada veškerých nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v tomto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka šest důvodů kasačního opravného prostředku.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení námitky nepřipustnosti nových důkazních návrhů:
 - zkreslení skutkových okolností, nedostatek odůvodnění, porušení požadavku nestrannosti a práva na spravedlivý proces (čl. 47 druhý pododstavec Listiny základních práv Evropské unie), porušení zásady *nemo potest venire contra factum proprium* a zkreslení skutečností týkajících se údajné opožděnosti nových důkazních návrhů,
 - opomenutí uznat porušení zásady transparentnosti a loajální spolupráce Parlamentu se Soudem,
 - zjevně nesprávné posouzení změny označení seznamu vhodných kandidátů z EUR/A/151/98 na EUR/A/151.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení neexistence právní kvalifikace a odůvodnění rozhodnutí generálního tajemníka ze dne 19. května 2005 a z nesplnění povinností plynoucích ze zrušujícího rozsudku Tribunálu Evropské unie:
 - neexistence právní kvalifikace rozhodnutí generálního tajemníka ze dne 19. května 2005,
 - nesplnění povinností plynoucích ze zrušujícího rozsudku T-457/13 P.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení skutečností týkajících se dopisů EPSO.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení dopisu Parlamentu ze dne 15. října 2007 ohledně tvrzení, že navrhovatelka byla informována o skartaci svého spisu z výběrového řízení.
5. Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení právní kvalifikace rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu ze dne 25. února 2003.
6. Šestý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesplnění povinností plynoucích ze zrušujícího rozsudku ohledně určení újmy.

Žaloba podaná dne 10. srpna 2016 – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 v. EUIPO – 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)

(Věc T-453/16)

(2016/C 371/25)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Řecko)
(zástupkyně: A. Mouzaki, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Barcode Ellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Řecko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „5 201000 603856 520Barcode Hellas“ – Přihláška č. 10 881 861

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. června 2016 ve věci R 238/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyni.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009;
- porušení článku 75, čl. 76 odst. 1 a 2 nařízení č. 207/2009.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. srpna 2016 HI proti rozsudku vydanému dne 10. června 2016 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-133/15, HI v. Komise

(Věc T-464/16 P)

(2016/C 371/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: HI (Brusel, Belgie) (zástupce: M. Velardo, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek ze dne 10. června 2016 ve věci F-133/15 a sám ve věci rozhodl;
- případně vrátil věc Soudu pro veřejnou službu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených v obou stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel čtyři důvody.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení unijního práva v souvislosti s povinností uvést odůvodnění a práva na obhajobu, a to v rozsahu, v němž orgán Evropské komise oprávněný ke jmenování podrobně neupřesnil důvody, na jejichž základě uložil navrhovateli disciplinární sankci v podobě zařazení o dvě platové třídy níže v téže funkční skupině.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení unijního práva, kterého se měl Soud pro veřejnou službu (dále jen „SVS“) dopustit v souvislosti s dodržáním přiměřené lhůty, práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění. SVS též údajně zkreslil skutkové okolnosti a důkazy.

3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení skutkových okolností a důkazů a z porušení unijního práva a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, kterého se měl SVS dopustit.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady proporcionality, kterého se měl SVS dopustit.

Žaloba podaná dne 23. srpna 2016 – Cotecnica v. EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)

(Věc T-465/16)

(2016/C 371/27)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cotecnica, SCCL (Bellpuig, Španělsko) (zástupci: J. Devaureix, J. C. Erdozain López a J. Galán López, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Visán Industrias Zootécnicas (Arganda, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „cotecnica OPTIMA“ – Přihláška č. 13 292 479

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. června 2016, ve věci R 229/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- připustil provedení navrhovaných důkazů;
- napadené rozhodnutí prohlásil na neplatné a neúčinné
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 a judikatur Tribunálu, zejména rozsudku ze dne 20. ledna 2009 ve věci T-424/07, Pioneer Hi-Bred International v. OHIM (OPTIMUM).

Žaloba podaná dne 23. srpna 2016 – NRW. Bank v. SRB

(Věc T-466/16)

(2016/C 371/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: NRW. Bank (Düsseldorf, Německo) (zástupci: A. Behrens, J. Kraayvanger a J. Seitz, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného o ročním příspěvku žalobkyně do fondu pro řešení krizí za příspěvkový rok od 1. ledna do 31. prosince 2016;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59/EU ⁽¹⁾ a čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) č. 806/2014 ⁽²⁾.
 - Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí žalovaného o jejím ročním příspěvku je protiprávní, protože toto rozhodnutí zohledňuje ve prospěch snížení příspěvku jen tu obchodní činnost žalobkyně, která se týká (poskytování) podpory, nezohledňuje však tu obchodní činnost žalobkyně, která výkonu této činnosti napomáhá. Roční příspěvek žalobkyně do fondu pro řešení krizí za příspěvkový rok od 1. ledna do 31. prosince 2016 byl proto stanoven jako příliš vysoký.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení prováděcích nařízení ke směrnici 2014/59/EU a k nařízení (EU) 806/2014, která musí být vykládána v souladu s těmito právními akty v tom smyslu, že privilegují i obchodní činnost napomáhající výkonu činnosti týkající se (poskytování) podpory.
3. Třetí, podpůrně uplatňovaný žalobní důvod vycházející z protiprávnosti prováděcích nařízení ke směrnici 2014/59/EU a k nařízení (EU) č. 806/2014.
 - Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že pokud by nebylo možné tato prováděcí nařízení vykládat v souladu se směrnicí 2014/59/EU a nařízením (EU) č. 806/2014, jsou tato prováděcí nařízení v této části protiprávní. Protiprávní je v důsledku toho i rozhodnutí žalovaného, které se o tato prováděcí nařízení opírá.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 Text s významem pro EHP (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. srpna 2016 – Verein Deutsche Sprache v. Komise

(Věc T-468/16)

(2016/C 371/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmund, Německo) (zástupce: Rechtsanwalt W. Ehrhardt)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- prohlásil za neplatné usnesení generálního sekretáře přijaté jménem Komise podle článku 4 prováděcích ustanovení k nařízení (ES) č. 1049/2001 ze dne 10. června 2016;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Porušení čl. 10 odst. 3 SEU, čl. 11 odst. 2 SEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen: Listina) – Absence otevřeného a transparentního dialogu

- Žalobce tvrdí, že usnesení nezohledňuje jeho nepochybný úmysl vyjádřený v žádosti o přístup k dokumentům, kterým je získat celkový náhled na proces, jenž vedl k rozhodnutí o přestavbě tiskového centra v budově Berlaymont patřící Komisi a k omezení počtu jazyků na angličtinu a francouzštinu. Bylo předloženo jen několik dokumentů, které obsahovaly především formality, avšak neposkytovaly informace o autorech a důvodech rozhodnutí.

Komise se v napadeném usnesení nezabývá zdroji dokumentů uvedenými žalobcem, ponechává si pro sebe důvody pro zamítnutí přístupu a porušuje tak povinnosti plynoucí z čl. 10 odst. 3 SEU a dalších právních předpisů Evropské unie přijímat rozhodnutí otevřeně a co nejblíže občanům a uvádět pro tato rozhodnutí důvody.

- Dále žalobce tvrdí, že Komise porušila svou povinnost plynoucí z čl. 11 odst. 2 SEU, vést se zastupujícími spolky otevřený a transparentní dialog, jelikož nezohlednila obavy spolku, neposkytla dokumenty a neuvedla dostatečné informace o důvodech odepření jejich poskytnutí.

2. Druhý žalobní důvod: Porušení čl. 15 odst. 3 prvního pododstavce SFEU, článku 42 Listiny, jakož i čl. 2 odst. 1 a 3 a čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ – Částečné odepření přístupu k dokumentům

- V rámci druhého žalobního důvodu žalobce tvrdí, že nezohlednění podstatných částí žádosti porušuje zásadu transparentnosti Evropské unie.
- Žalobce dále uvádí, že Komise ve svém usnesení chybně rozhodla, že určitý dokument nelze zpřístupnit z důvodů ochrany údajů, aniž tento dokument blíže označila a obsahově popsala a aniž toto rozhodnutí dostatečně odůvodnila.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 25. srpna 2016 – Société wallonne des aéroports v. Komise**(Věc T-474/16)**

(2016/C 371/30)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Société wallonne des aéroports SA (SOWEAR) (Namur, Belgie) (zástupci: A. Lepière a H. Baeyens, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- prohlásil návrh žalobkyně na spojení projednávané věci s věcí T-818/14 za přípustný a opodstatněný;
 - prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou,
- a tudíž
- zrušil články 3, 4, 5 a 6 rozhodnutí Komise ze dne 1. října 2014 č. SA.14093 o opatřeních přijatých Belgií ve prospěch společností Brussels South Charleroi Airport a Ryanair;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se Komise měla dopustit tím, že zkoumala poplatky zaplacené společností Brussels South Charleroi Airport (BSCA) žalobkyni s ohledem na článek 107 SFEU, přičemž investiční rozhodnutí pokračovat s výstavbou letištní infrastruktury a dát ji k dispozici společnosti BSCA byla přijata před vyhlášením rozsudku ze dne 12. prosince 2000, *Aéroports de Paris v. Komise* (T-128/98, EU:T:2000:290), který potvrdil Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 24. října 2002, *Aéroports de Paris v. Komise* (C-82/01 P, EU:C:2002:617).
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se Komise měla dopustit tím, že kvalifikovala Instrument Landing System (ILS) a službu osvětlení přistávacích ploch jako vybavení a služby hospodářské povahy.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise při stanovení ročního tržního poplatku společnosti BSCA vycházela z chybné metody a výpočtových faktorů, což mělo podstatný vliv na výši podpory, a krom toho své úvahy dostatečně neodůvodnila.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se Komise měla dopustit tím, že do výše poplatku, který měla uhradit společnost BSCA, započítala podporu, která jí byla poskytnuta za plnění bezpečnostního úkolu (konkrétně jde o dotaci „protipožární údržba“), a tím, že nevzala v úvahu snížení „dotace protipožární údržba“ v letech 2014 a 2015.
-

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 4. srpna 2016 – ZZ v. Komise

(Věc F-39/16)

(2016/C 371/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupce: M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o nepřipustění žalobkyně k výběrovým zkouškám výběrového řízení EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lékaři pro pracoviště v Lucemburku a Ispře, a uložení žalované náhrady údajně vzniklé nemajetkové újmy ve výši 10 000 eur.

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení EPSO/AD/309/15 (AD11) – Lékaři pro pracoviště v Lucemburku a Ispře (oblast: Lékaři pro pracoviště v Lucemburku), sdělené dne 28. září 2015, nepřipustit žalobkyni k výběrovým zkouškám, které se konaly v hodnotícím centru Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO);
- uložit žalované zaplatit částku ve výši 10 000 eur z důvodu nemajetkové újmy, jež vznikla žalobkyni;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 11. srpna 2016 – ZZ v. ESVČ

(Věc F-41/16)

(2016/C 371/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: M. Meyer, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Předmět a popis sporu

Zrušení nebo nahrazení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování požadujícího vrácení příspěvků na vzdělání, které byly žalobci údajně neoprávněně vyplaceny, a odmítajícího žalobci poskytnout jiné příspěvky na vzdělání a uložení žalované, aby vyplatila stržené částky

Návrhová žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Soud pro veřejnou službu:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 12. května 2016 týkající se stížností žalobce R/18/16 a R/19/16, a rozhodnutí týkající se školního roku 2014/15, která tyto stížnosti zpochybňují,
- podpůrně, nahradil rozhodnutí žalované ze dne 12. května 2016 týkající se stížností žalobce R/18/16 a R/19/16, a rozhodnutí týkající se školního roku 2014/15, která tyto stížnosti zpochybňují,
- uložil žalované vyplatit žalobci částky neprávem stržené na základě výše uvedeného rozhodnutí,
- uložil ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 12. srpna 2016 – ZZ v. EIB**(Věc F-42/16)**

(2016/C 371/33)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: ZZ (zástupce: N. Lhoëst, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Předmět a popis sporu

Zrušení návrhu na náhradu škody, kterou žalobce podal s cílem náhrady újmy, kterou údajně utrpěl od listopadu 2013.

Návrhová žádání žalobce

- (1) Uložit EIB, aby žalobci uhradila částku rovnající se osminásobku jeho ročního platu na základě článku 33a Pracovního řádu zaměstnanců a článku 9.1.1 Administrativních předpisů pro zaměstnance;
- (2) Zrušit rozhodnutí EIB ze dne 4. června 2015 o uzavření účtu doplňkového dobrovolného důchodového spoření žalobce s účinností od 28/02/2015 a zavázat EIB k úhradě ve prospěch žalobce:
 - Částky odpovídající platbám, které by EIB nadále zasílala na účet doplňkového dobrovolného důchodového spoření (3 % ročního platu žalobce), pokud by EIB jeho účet neuzavřela, a to ode dne 28/02/2015 až do dne skutečného znovuotevření účtu doplňkového dobrovolného důchodového spoření žalobce;
 - Úroků, které by kapitál na účtu doplňkového dobrovolného důchodového spoření žalobce nadále vytvářel, kdyby jeho účet nebyl ke dni 28/02/2015 uzavřen a kdyby žalobce a EIB mohli pokračovat v příslušných platbách do výše 3 % ročního platu žalobce a to až do dne skutečného znovuotevření účtu doplňkového dobrovolného důchodového spoření žalobce,

(3) Uložit EIB náhradu škody společně s úroky určené *ex aequo et bono* na 15 000 eur za utrpěnou nemajetkovou újmu;

(4) Uložit EIB náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 18. srpna 2016 – ZZ v. Komise

(Věc F-43/16)

(2016/C 371/34)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: M. Cornacchia, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí vyloučit žalobce z výběrového řízení EPSO/AST-SC/03/15 z důvodu, že neinformoval EPSO o svém rodinném vztahu se členem výběrové komise uvedeného výběrového řízení.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ze dne 19. května 2016, přijaté v odpověď na žádost o přezkum podanou žalobcem dne 5. listopadu 2015, kterým předseda výběrové komise EPSO/AST-SC/03/15 potvrdil rozhodnutí vyloučit ho z uvedeného výběrového řízení, jakož i případně rozhodnutí o zamítnutí stížnosti a původní rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 19. srpna 2016 – ZZ v. Komise

(Věc F-44/16)

(2016/C 371/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupci: N. de Montigny a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Návrh směřující na zrušení rozhodnutí výběrové komise EPSO vydaného v souvislosti s výběrovým řízením EPSO/AST-SC/01/14 o tom, že žalobkyně nebude zapsána na rezervní seznam úspěšných uchazečů uvedeného výběrového řízení z toho důvodu, že nesplnila podmínky týkající se dokladů o dosaženém vzdělání a odborné praxe, které by jí umožňovaly účastnit se uvedeného výběrového řízení.

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí vedoucího oddělení výběrové komise EPSO ze dne 18. února 2015, kterým byla žalobkyně vyzooměna o skutečnosti, že její přihláška na místo sekretářky (č. EPSO/ASTSC/01/14) byla zamítnuta z toho důvodu, že neměla příslušný doklad o dosaženém vzdělání a odbornou praxi, které by jí umožňovaly účastnit se dotčeného výběrového řízení;

- zrušit rozhodnutí vedoucího oddělení výběrové komise EPSO ze dne 17. září 2015, kterým byla zmínuta její žádost o přezkoumání a bylo potvrzení rozhodnutí ze dne 18. února 2015;
- případně zrušit odpověď, kterou se výslovně zamítá její stížnost ze dne 12. května 2016;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 17. srpna 2016 – ZZ v. EIB

(Věc F-45/16)

(2016/C 371/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: B. Maréchal, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka (EIB)

Předmět a popis sporu

Žaloba na náhradu hmotné a nehmotné újmy, o níž žalobce tvrdí, že ji utrpěl v důsledku konstatování jeho celkové trvalé invalidity, která je podle jeho názoru důsledkem výkonu povolání.

Návrhová žádání žalobce

Nahradit žalobci újmu nebo její část v případě, že by část újmy uhradila pojišťovna EIB, kterou je pojišťovna AXA Belgium.

- Náhrada za nehmotnou újmu, již žalobce utrpěl, a to ve výši 150 000 eur;
- náhrada budoucích nákladů na léčbu a psychologickou péči týkající se zdravotních obtíží, které jsou důsledkem velkého stresu žalobce a které nejsou hrazeny ze systému zdravotního pojištění;
- náhrada doposud vynaložených nákladů na léčbu a psychologickou péči týkající se zdravotních obtíží, které jsou důsledkem velkého stresu žalobce a které nejsou hrazeny ze systému zdravotního pojištění,
- náhrada nákladů řízení žalobce v souvislosti s tímto řízením, a to v předběžné výši 30 000 eur.

Žaloba podaná dne 26. srpna 2016 – ZZ v. Komise

(Věc F-46/16)

(2016/C 371/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise, které se týká výkonu rozsudku Soudu pro veřejnou službu v rozsahu, v němž Komise odmítla přijmout žalobkyni na místo úředníka, na které žalobkyni již dříve odmítla přijmout, přičemž posledně uvedené odmítnutí bylo předmětem rozhodnutí, které bylo zrušeno výše uvedeným rozsudkem.

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 27. října 2015, kterým GŘ pro lidské zdroje Evropské komise přijalo opatření k výkonu rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 6. října 2015, F-119/14, FE v. Komise;
- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 19. května 2016, kterým uvedený orgán zamítl stížnost žalobkyně směřující proti výše uvedenému rozhodnutí;
- uložit žalované, aby zaplatila částku 25 000 eur z důvodu náhrady nemajetkové újmy, přičemž jde o předběžně stanovenou částku;
- uložit žalované úhradu veškerých nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 26. srpna 2016 – ZZ v. Komise**(Věc F-47/16)**

(2016/C 371/38)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: ZZ (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Komise

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí o nezařazení žalobce na seznam úředníků povýšených v rámci povýšovacího řízení za rok 2015.

Návrhová žádání žalobce

- rozhodnutí OJ nepovýšit žalobce v rámci povýšovacího řízení za rok 2015 se zrušuje,
- Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 26. srpna 2016 – ZZ v. Komise**(Věc F-48/16)**

(2016/C 371/39)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: ZZ (zástupce: J. Abikas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým se na žádost o převod důchodových práv stanoví počet započítatelných let služby v unijním důchodovém systému a náhrada škody, která žalobkyni měla vzniknout tím, že žalovaná nedodržela při zpracování této žádosti přiměřenou lhůtu

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 6. listopadu 2015, kterým orgán oprávněný ke jmenování stanovil definitivně částku, která má být převedena do unijního důchodového systému ve výši 135 955,38 eur místo 155 237,25 eur;
- uložit žalované povinnost nahradit ztrátu způsobenou nesprávným úředním postupem útvarů Komise ve výši 10 739,28 eur;
- uložit žalované povinnost nahradit ji ve výši stanovené podle uvážení Soudu nemajetkovou újmu – avšak nikoli nižší než 1 000 eur – vzniklé napadeným konečným rozhodnutím;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Roest v. Komise**(Věc F-85/12) ⁽¹⁾****(2016/C 371/40)***Jednací jazyk: francouzština*

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 29.9.2012, s. 35.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – McMichael v. Komise**(Věc F-18/13) ⁽¹⁾****(2016/C 371/41)***Jednací jazyk: francouzština*

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 114, 20.4.2013, s. 47.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Boyd v. Komise**(Věc F-19/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/42)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013, s. 30.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Hoeve v. Komise**(Věc F-57/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/43)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 3.8.2013, s. 27.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Cobo Benito v. Komise**(Věc F-70/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 388, 3.11.2014, s. 28.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. srpna 2016 – Marinozzi a Cat v. Komise**(Věc F-128/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/45)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 414, 14.12.2015, s. 43.

